

Forstsekretær, hvilken sidste skulde varetage Kontorforretningerne. Fra Landstingets Udvalgs Side blev der udtalt Betænkkelighed ved Stillingen som Forstmester, idet man var bange for, at denne Stilling skulde indtræde som et Mellemed mellem de egentlige Distriktsbestyrere og Overforstmesteren, og man har derfor i Landstinget vedtaget Forslaget mere i Overensstemmelse med Kommissionens Mindretalsforslag. Endvidere var der stillet nogle mere sproglige Ændringer, idet man ikke syntes om de tyske Betænelser Forstmester og Overforstmester. Der stilledes derfor Ændringer i denne Retning, som blev vedtagne, og som jeg ingen Indvendinger har at gøre overfor. Som Forslaget nu fremtræder, oprettes der et Direktorat, bestaaende af en Direktør, der bistaas i sine Forretninger af to paa 5 Aar ad Gangen ansatte Statsskovridere, hvoraf følger, at Skovridernes Antal bliver forøget med disse to.

I Lovforslagets § 2 bestemmes, at Direktøren for Statsskovbruget udtræder af Tjenesten med det fyldte 70de Aar og kan forlange sin Afsked efter Pensionsloven med det fyldte 65de Aar. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at der gøres en Undtagelse for denne enkelte Embedsmænd, men gør i øvrigt opmærksom paa, at det jo kun er i Militæretaterne, at vi have Bestemmelser om, at Embedsmænd falde for Aldersgrænsen. Det er imidlertid muligt, at Landstinget har Ret i sin Betragtning om, at der stilles saa stort Krav til vedkommende Mands Arbejdsevne, at det vil være rigtigt, at han afskediges med det fyldte 70de Aar.

Med Hensyn til Lønningsforholdene skal jeg heller ikke gøre Indvendinger; de foreslaaede Lønninger ere jo egentlig heller ikke af stor Betydning i deres økonomiske Virkning, og Udgiften vil da forhaabentlig blive omtrent den samme som nu, idet Overførsterinstitutionen ophæves, naar nærværende Lovforslag træder i Kraft.

Jeg kunde endelig ønske at gøre en ganske kort Bemærkning angaaende Ændringsforslaget under Nr. 7 i Landstingets Udvalgs Betænkning, som blev taget tilbage. — Det gik ud paa at inddrage samtlige ved Statsskovbruget ansatte Embedsmænd under Bestemmelsen om, at de skulde afskediges med det fyldte 70de Aar, og Udvalgets Begrundelse har omtrent været denne, at man mener, at der stilles saa store Krav til disse Menneskers Arbejdsevne, at de antagelig ikke ville

være i Stand til at udfylde deres Plads og bestride deres Embede paa tilfredsstillende Maade, naar de have opnaaet 70 Aars Alderen. Det kan jo i mange Tilfælde være noget rent individuelt og er det naturligvis ogsaa, om en Mands Arbejdsevne kan siges at være opbrugt, naar han har naaet 70 Aars Alderen. Men jeg vil være tilbøjelig til at antage, at det i mindre Grad om Statsskovbrugets Embedsmænd end om de forskellige civile Etaters Embedsmænd gælder, at deres Arbejdsevne kan antages at være opbrugt med 70 Aar. Hvad jeg tænker paa, er den Omstændighed, at Statsskovbrugets Embedsmænd nok have meget Kontorarbejde, som de fleste Embedsmænd have, men for de ved Statsskovbruget ansatte Embedsmænd gælder det jo, at deres Virksomhed bestaar i Kontorarbejde med den behagelige Afveksling, som Færdsel og Beskæftigelse med Virksomhed i fri Luft kan siges at være. Det kan maaske være rigtigt nok, at der stilles store Krav til disse Embedsmænds Arbejdsevne, men nu er der jo en Sætning, som vistnok hviler paa videnskabeligt Grundlag, der siger, at Evnen til Arbejde vokser til en vis Grad med Brugen. Jeg tror, det gælder for disse Embedsmænd netop under Hensyn til den mere alsidige Virksomhed, de have, fremfor saa mange andre Embedsmænd, hvis Tid udelukkende optages paa Kontoret. Netop den Omstændighed, at disse Embedsmænd dels arbejde paa Kontoret og dels have Virksomhed i fri Luft, tror jeg, betyder saa meget i fysisk Henseende, at de kunne beholde deres Arbejdsevne ikke blot lige saa længe som andre, men maaske for adskilliges Vedkommende adskilligt længere. Jeg er derfor den højtærede Landbrugminister i høj Grad taknemmelig, fordi han modsatte sig dette Ændringsforslag, og ligeledes Landstingsudvalget for, at det bøjede sig for Ministerens Opfattelse paa dette Punkt. Som Eksempel paa, hvor urigtigt det efter min Mening vilde være at vedtage et saadant Ændringsforslag, skal jeg blot nævne et enkelt Tilfælde. Statsskovrideren i det største Distrikt, vi have, som er beliggende i den Valgkreds, jeg har Æren af at repræsentere, er født 1837 og er altsaa 73, maaske henimod 74 Aar. Dette Distrikt omfatter et Areal paa 13,565 Tdr. Land. Jeg har haft Lejlighed til paa nært Hold at lære de paa dette Statsskovdistrikt ansatte Embedsmænd at kende, og jeg kan som mit bestemte Indtryk udtale, at Skovrideren — som de andre Embedsmænd, men jeg tænker i Forbindelse